

## [P. Mortensen.]

lede. De har kun delvis været i Stand til at modernisere deres Redskaber og Fangstmetoder. Mange arbejder med smaa og daarlige Redskaber, der kun giver meget ringe Udbytter. Udbytter paa ca. 800 Kr. aarlig er ret almindelige, og naar Foraars- og Efteraarsstormene saa sætter ind, gaar det mange Gange katastrofalt ud over disse Folks Redskaber, saaledes at de økonomisk set slaas fuldkommen ud. Regeringen har Aar efter Aar erkendt denne Befolkningsgruppens særlig vanskelige Stilling, og der er ydet Støtte til dem, der er særlig haardt ramt. Derfor føler jeg mig ogsaa overbevist om, at Regeringen fortsat vil være villig til at yde Støtte dér, hvor det er paakrævet.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne nævne, at jeg netop har modtaget en Henvendelse fra en større Kreds af Fiskere i Sønderjylland, der under de sidste Storme har faaet mange af deres Redskaber ødelagt. Det er endvidere meddelt mig fra Fiskerne paa Aarø, at de gennem Fiskeriforeningen vil henvende sig til Regeringen om Støtte, og i „Social-Demokraten“ for i Dag ser jeg, at der allerede har været en Delegation hos den højtærede Minister for Fiskeriet, og at et Andragende om Støtte vil blive fremsendt. Jeg vil meget anbefale, at der ydes en særlig Hjælp til de skadelidte Fiskere, og jeg beder Ministeren om i Aar som ved en Række tidligere Lejligheder at tage velvilligt imod en eventuel Henvendelse fra Fiskerne — mange af disse er meget daarligt stillede.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende de nationale Forhold i Sønderjylland. Flere af de fire store Partiers Ordførere her i Tinget har i deres Finanslovtaler med Udgangspunkt i de kritiske Dage og Uger, da Verdensfreden syntes truet paa det voldsomste, udtalt sig om de nationale Forhold i Sønderjylland. Flere ærede Medlemmer mindede i denne Forbindelse om den tyske Rigskanslers Ord i München, og i Sportspaladset i Berlin: at Tyskland efter Sudeterlandets Indlemmelse i Tyskland ikke havde flere territoriale Krav i Europa — og mente med dette som Udgangspunkt, at det vilde have den største Betydning, om vi nu paa begge Sider af Grænsen søgte at imødekomme kulturelle Krav fra Mindretallets Side. Jeg ved fra tidligere Drøftelser her i det høje Ting, at i alt Fald de fire store Partier stedse har været ganske enige om, at der bør vises den størst mulige Imødekommenhed over for berettigede Ønsker fra Mindretallets Side, og jeg føler mig overbevist om, at hvis der noget Sted i Verden fandtes en Mindre-

talsordning, hvorefter de kulturelle Forhold var ordnet paa en bedre Maade, end Tilfældet er her i Danmark, vilde vi meget hyppigt, dels gennem „Nordschleswigsche Zeitung“, dels gennem Mindretallets Talere blive stillet over for Kravet om en saadan Ordning. En bedre Ordning findes vel ikke. Danmark har uden Pres fra nogen Side ordnet sit Mindretalsproblem paa en fuldt ud betryggende Maade. Det tyske Mindretal har de samme frie Forhold og de samme Rettigheder som den øvrige Befolkning, og dette maa vel netop være Styrken i den Mindretalsordning, vi har.

Derfor skulde der være Mulighed for en fordragelig Leven Side om Side med hinanden dernede i Grænselandet. Det er imidlertid ikke helt Tilfældet — en Række forskellige Begivenheder vidner om noget andet. Man har i en vis Periode i den sidste Tid forsøgt at forstyrre vore Møder, og det vil snart vise sig, om dette skal fortsættes i den kommende Tid op imod Valget. Det skal i denne Forbindelse dog siges, at det stort set kun er den yngre Generation af det tyske Mindretal, der optræder paa udfordrende Vis, og der er blandt den ældre Generation efter min Mening mange, der er absolutte Modstandere af al provokerende Optræden. Det tyske Mindretal er kun en lille Folkegruppe set i Sammenligning med Landets og Landsdelens Befolkning, og det kan i ingen Henseende sammenligne sig med de tyske Mindretal ude i Europa, om hvis nationale Tilhørsforhold Verden paa et hængende Haar var ved at komme ud i en altødelæggende Krig. Derfor er der heller ikke Grundlag for den til Tider noget udfordrende Holdning, som en Del af Mindretallet i Sønderjylland udviser over for Dele af den danske Befolkning. Man har tidligere fra anden Side næret visse Betænkeligheder eller Tvivl vedrørende mit Partis positive Indstilling over for den danske Nation. Fra dansk Side har man for længst overvundet disse Betænkeligheder, og det vilde, synes jeg, være uhyre klogt, om man fra tysk Side vilde gøre det samme, om man vilde affinde sig med, at det er en haabløs Gerning at drive — med Held i alt Fald — en Agitation med det Formaal, at større Dele af den sønderjyske Arbejderklasse skulde melde sig til Tjeneste i de tyske Rækker. Jeg tror, noget saadant er ganske udelukket. Det kommende Aars Valgresultater i Sønderjylland vil sikkert være interessante paa mange Maader, men paa eet Omraade tror jeg ikke, der vil komme nogen Overraskelse: Vi kender det tyske Mindretals procentuelle Styrke og